

GERECHTSHOF TE AMSTERDAM
Tweede Meervoudige Belastingkamer

UITSPRAAK

op het beroep van B.V. X te Z, belanghebbende,

tegen

een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen Y, de inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is een beroepschrift ontvangen op 9 april 1997, ingediend door mr. W (V Belastingadviseurs te U) als gemachtigde. Het beroep is gericht tegen de uitspraak van de inspecteur met dagtekening 28 februari 1997 betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1990 tot en met 31 december 1994. Het beroepschrift is aangevuld bij brief van 8 juli 1997. De naheffingsaanslag is berekend op een bedrag aan enkelvoudige belasting van f 35.022,- (met een verhoging van 100% en een bedrag van f 5.210,- aan heffingsrente). Bij de bestreden uitspraak is de verhoging vervallen en het bedrag van de heffingsrente verminderd tot f 5.205,-.

Het beroep strekt tot vernietiging van de uitspraak en vermindering van de naheffingsaanslag tot een berekend naar een bedrag van f 25.000,- aan enkelvoudige belasting en dienovereenkomstig vermindering van de heffingsrente. De inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend en concludeert primair tot bevestiging van de uitspraak dan wel, subsidiair, tot vermindering van de naheffingsaanslag tot een bedrag van (naar het Hof begrijpt) f 25.468,- op basis van een niet aangegeven omzet van f 166.957,-.

Ter zitting van 5 maart 1998 zijn verschenen de genoemde gemachtigde, alsmede de inspecteur, tot bijstand vergezeld door T.

De gemachtigde heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier ingelast geldt. Ter zitting is eveneens behandeld de zaak betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag loonbelasting/premie volksverzekeringen over het tijdvak 1 januari 1990 tot en met 31 december 1994 (rolnummer 97/01339).

Het Hof heeft mondeling uitspraak gedaan op 19 maart 1998. Het proces-verbaal is op 3 april 1998 aan partijen verzonden. Op 14 april 1998 heeft de gemachtigde verzocht om een vervanging van de mondelinge uitspraak. Het daartoe verschuldigde griffierecht ad f 150,- heeft hij tijdig voldaan.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

2.1. Belanghebbende drijft een onderneming met vier vestigingen in de fotobranche. Naar aanleiding van een aangifte van verduistering door een medewerkster van één van de vestigingen hebben ambtenaren van de Belastingdienst FIOD/Fiscale recherche een onderzoek ingesteld.

2.2. Deze ambtenaren hebben een aantal personen gehoord en stukken onderzocht. Zij hebben (onder meer) het volgende gerapporteerd:

- personeel van belanghebbende had de opdracht een deel van de omzet niet op de kassa aan te slaan; dit deel ("hoera-geld") werd niet als omzet in de boekhouding verantwoord;
- belanghebbende heeft het "hoera-geld" besteed aan loonbetalingen aan werknemers die niet in de loonadministratie waren opgenomen, dan wel aan extra loonbetalingen aan andere werknemers; ter zake van deze betalingen heeft belanghebbende geen bedragen ingehouden of afgedragen;
- A, directeur/(middellijk) enig aandeelhouder van belanghebbende heeft erkend dat een deel van de omzet niet als zodanig is aangegeven maar is aangewend als loonbetaling; de geconstateerde werkwijze hanteerde het bedrijf al 35 jaar.

2.3. A, is, naar de gemachtigde ter zitting verklaarde, strafrechtelijk veroordeeld wegens het over vier maanden in 1994 opzettelijk onjuist doen van aangifte. Belanghebbende is veroordeeld tot betaling van een boete van f 200.000,-.

3. Geschil

In geschil is de vraag of belanghebbende heeft aangetoond dat en in hoeverre de naheffingsaanslag naar een te hoog bedrag is opgelegd. Niet in geschil is dat belanghebbende over alle jaren van het naheffingstijdvak niet steeds de vereiste aangifte heeft gedaan.

4. Standpunten van partijen

4.1. Voor de standpunten van partijen wordt verwezen naar de gedingstukken en de pleitnota.

4.2. Ter zitting heeft de gemachtigde nog verklaard dat hij afziet van het aanbod tot getuigenbewijs; dat een aantal "hoera-gelden" in de administratie staan.

4.3. De inspecteur heeft ter zitting nog verklaard dat belanghebbende niet de vereiste aangiften heeft gedaan en dat ook daarom artikel 29 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van toepassing is.

5. Beoordeling van het geschil

Gelet op de bevindingen bij het onderzoek acht het Hof aannemelijk dat belanghebbende in de periode 1 januari 1990 tot en met 31 december 1994 niet de vereiste aangiften omzetbelasting heeft gedaan. De inspecteur heeft op basis van het onderzoek conclusies getrokken met betrekking tot de hoogte van het verschuldigde bedrag en het Hof is niet van oordeel dat de inspecteur hierbij een onredelijke benadering heeft gehanteerd. Belanghebbende heeft de berekeningen van de inspecteur weliswaar betwist doch hij heeft niet aangetoond dat de aanslag uiteindelijk tot een te hoog bedrag is opgelegd. Het Hof zal het beroep van belanghebbende dan ook ongegrond verklaren.

6. Proceskosten

Het Hof acht geen termen aanwezig voor een veroordeling in de proceskosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

7. Beslissing

Het Hof verklaart het beroep ongegrond.

Deze schriftelijke uitspraak is ter vervanging van de mondelinge uitspraak van 19 maart 1998 vastgesteld op 8 oktober 1998 door mr. Bijl, Boersma en Den Boer, in tegenwoordigheid van mr. Van Aalst als griffier.

Van Aalst

Bijl

AANGETEKEND VERZONDEN
09 OKT. 1998
AAN PARTIJEN.

De voorzitter van de kamer heeft geen bezwaar tegen afgifte door de griffier van een afschrift van de uitspraak in geanonimiseerde vorm.